

Landesbibliothek Oldenburg

Digitalisierung von Drucken

**Samuelis De Cocceji, Henr. Fil. Sacræ Regiæ Majestatis
Borussicæ Magni Cancellarii, A Consiliis Sanctioribus
Status Et Rei Bellicæ, Ordinis Nigræ Aquilæ Equitis Etc.
Jus Civile Controversum Ubi ...**

Opus Ad Illustrationem Compendii Lauterbachiani ...

Cocceji, Samuel von

Lipsiæ, 1766

LIB. VII. TIT. VIII. De Operis Servorum.

urn:nbn:de:gbv:45:1-9044

Qv. II. *An cautio fit de forma quasi usufructus?*

RESP. Est de substantia negotii quo constituitur usufructus, & haec forma ex SCto ei praescripta est ut caveat fructuarius. §. 2. *Dissent. Laut. pag. 129. verb. Cautio non est de forma &c.*
Inst. h. Non vero est de substantia ipsius usufructus, quia cautio vices proprietatis sustinet, d. §. 2. quae opponitur usufructui: Atque hinc est, quod cautio quoque omitti, & nihilominus finito usufructu quantitas condici possit. *L. 5. §. 1. h.*
 Quantopere Dd. hic hallucinentur vide apud *Vinn. h. t. §. 2. n. 4.*
Conf. Phil. U. P. 1. l. 2. Ecl. 28. n. 2.

Qv. III. *An quasi usufructus tantum finiatur morte naturali & civili?*

Ita putat *Laut. pag. 129. in fin.* sed verius est, etiam consolidatio, ne, cessione, atque elapso tempore praescripto, finiri. *arg. §. 3. Laut. pag. 129. verb. Finitur tantum &c.*
Inst. h.
OB J. (1) Quod in §. 2. *Inst. Usufr.* fructuarius tantum caveat de restituendo si morietur, aut capite minuetur.

RESP. Quia in reliquis modis fructuarius ex natura usufructus proprioque pacto rem restituere tenetur, adeoque cautione exprimi non debent.

OB J. (2) *L. 9. & l. 10. h.* Ubi ideo soli illi duo casus exprimi in cautione debent, quia pecuniae usus aliter quam his casibus amitti non potest.

RESP. His solis casibus amittitur citra voluntatem nostram: Quo ipso non excluduntur remissiones voluntariae; Uti si pacto certum tempus definitum sit, vel in consolidatione, vel si ex natura usufructus id sequatur, ut in cessione.

LIB. VII. TIT. VIII.

DE

OPERIS SERVORVM.

Qv. I. *Quomodo differat opera servorum ab usufructu & usu servi?*

R E S P.

Laut. pag. 130. verb. Hoc jus cum quibusdam &c. RESP. *Ususfructus* servi est, cum omnis servi fructus (qui in duobus consistit, quod ex re fructuarii & operis suis acquirat,) alicui conceditur: *Usus* servi est, cum utriusque quidem utilitas conceditur, at tantum ad quotidianas necessitates. *L. 12. §. 1. l. 20. Us. & hab. junct. §. 3. & 4. Inst. per quas pers.* Dissentit *Brunn. ad l. 14. pr. Us. & hab.* Quoties autem solæ operæ serviles relinquuntur, neque ususfructus erit, neque usus, *l. 1. §. 9. l. falsc.* sed pars saltem ususfructus, quo tantum continentur ea, quæ servus ex operis suis acquirat, *l. 3. l. 4. op. serv.* quæ vero aliunde acquirat, pertinent ad propriarium.

Hinc singularia quædam oriuntur: Nam (1) opera servi in facto servi consistit, *l. 1. op. serv. l. p. cap. min.* unde (2) hujus, non fructuarii, morte finitur. *L. 2. de us. leg.* (3) nec tollitur capitis diminutione, *d. l. 2. l. 10. pr. h.* quia jus civile ea quæ facti sunt tollere non potest. *l. 12. §. 2. postl. rev.* nec (4) tollitur non utendo, ex iisdem LL. & rationibus. *Coccej. Hyp. Inst. tit. de Us. & hab. §. 4.* Usus Practicum hujus tituli egregie docet *Stryk. U. M. h.*

LIB. VII. TIT. VIII.

DE

VSV ET HABITATIONE.

QV. I. *An fructui insit usus, & contra?*

Præmittendum hic est, ususfructum aequè ac usum duplici modo sumi posse, (1) pro servitute & jure utendi fruendi, (2) pro nudo exercitio quovisve actu utendi fruendi, quia dominus quoque, colonus, commodatarius; &c. utuntur.

Hinc jam apparet quatenus fructui insit usus, nam *Priori* sensu ususfructui non necessario inest usus, sed jus utendi ab eo separatum esse, alique concedi potest, quo casu fructuarius iis contentus esse debet quæ supersunt deducta ab usuario quotidiana necessitate. *L. 14. §. p. & ult. h. l. 42. pr. Usufr. l. 5. §. 1. 2. Usufr. quem. cav. Brunn. d. l. 14. n. 9.* *Posteriori* sensu vero necessario fructui inest usus; quia fructuarius actu utitur, adeoque exercitium usus habet, de quo est *l. 14. §. 2. h.* Indeque legatum ususfructus sine usu inutile erit. *Brunn. d. l. 14. n. 3.*

Quid de usu dicemus, an hic sine fructu esse potest?

AF-

